

BÉLÁDI OLÍVIA

„MINDIG AZT VESZEM ÉSZRE, HOGY VALAKIN SEGÍTENÉK”

Varga Henriettával, a Pesterzsébeti Önkormányzat Nappali Melegedőjének szociális munkásával beszélgettünk.

Újpesten nevelkedett, kemény fából faragták. Idén július elsején ünnepli húszéves jubileumát első és eddigi egyetlen munkahelyén, a Keresztény Advent Közösség Szociális Szolgálat Alapítványánál, a Délpesti Kórház mögötti hajléktalan melegedőn. Henrietta 14 éves kora óta él a kerületben, a munkahelye közelében, így már tősgyökeres erzsébetinek számít.

Az Alapítvány adószáma az 1%-felajánláshoz:

185 19709-1-43

Bankszámlaszám:

10401282-5052665 1-8483 1000

Újpesten egy tízemeletes panelházban laktak, ahol a fölöttük lévő gépházba hajléktalanok költöztek be. Heni édesanyja rendszeresen ellátta őket étellel, és más szegényebb sorsú embereket is segített. Talán innen származik a szakmai motiváció, bár, mint meséli, sosem akart szociális munkás lenni, a hajléktalanoaktól kiskorában nagyon félt. Korán elvesztett édesapja útját követve eleinte rendőrnek készült, de a tanulásban nem igazán jeleskedett, így inkább egy szakács-felkészítő képesítést adó szakiskolát végzett el – kitűnő eredménnyel. Leérettségizett, majd szociális asszisztensi képesítést szerzett, és rögtön első gyakorlati helyként az éppen akkor alakuló Erzsébeti Nappali Melegedőn helyezkedett el, egyedüli „világi” munkatársként.

A melegedő arca

Heni az egyetlen helyi és főállású munkatárs a hét főből álló, 12 éve állandó csapatban, nem csoda, hogy a kerületi köztudatba a

melegedő arcaként vonult be. Nem ő a vezető, mégis ő koordinálja az adományokat, tartja a kapcsolatot a helyi lakossággal a közösségi oldalakon. A napjuk reggel 8 órakor, nagyjából 70 adag sós-édes pékáru-adománycsomag osztásával kezdődik, amelyet négy erzsébeti pékség – zömmel az albán pékségek és a Vadászi – biztosít számukra a maradékból. Az Alditól az Élelmiszerbankon keresztül zöldség- és pékáru-adományokat kapnak, így csak hétvégéken kell maguknak készíteni a szendvicseket, meleg teát viszont minden reggel főznek. Délben 25 adag meleg ételt osztanak ki. Ez a Baptista Szeretetszolgálat konyhájáról érkezik előzetes feliratkozás alapján. Mosásra, szintén előjegyzés alapján, egyedüli fővárosi melegedőként biztosítanak lehetőséget úgy, hogy nem nekik kell mosógépet üzemeltetniük, hanem két óra múlva mosva-szárítva visszaérkeznek a tiszta ruhák. További szolgáltatásai: ruhaosztás, iratpótlás, segélyügyintézés, leszálalékolási ügyintézés, időszothoni elhelyezés, segítségnyújtás szállóra való bejutáshoz.

Bár a járvány miatt jelenleg korlátozott a befogadás, az Erzsébeti Nappali Melegedőn a zuhanyozási lehetőség nem szűnt meg, és jelképes havi díjért szekrényt is lehet bérelni, ahol a rászorulók értékeiket, elsősorban a ruháikat tartják. 16 órakor indul az utcai szolgálat, amely 22 óráig tart. Ennek keretében a nem bejáró, ismert fedél nélkülieket keresik fel, ételt, ruhát visznek nekik. Meglátogatják azokat is,

akik dolgoznak – mert bizony több ilyen tiszta, rendezett ügyfelük is akad –, és elviszik nekik a kimosott ruháikat. Évente két alkalommal felderítést végeznek: romos házakat, erdős területeket fésülnek át, majd megjelölik a kerület térképén az új helyen fellelt hajléktalan embereket. Őket a Menhely Alapítványnak is jeleljük, akik teljes körű nyilvántartást vezetnek.

A csapat ereje

Heni tapasztalatai szerint a kerületben nem a hajléktalanság a fő probléma, inkább a szegénység, amely az elmúlt időszakban érezhetően nőtt. Sok ügyfelük távolabbról jár hozzájuk a nyugalom, a fegyelem, a tisztaság miatt. Sokan rendelkeznek lakóhellyel, csak például fűteni nem tudnak vagy nincs víz. Az Erzsébeti Nappali Melegedőn ezeket az embereket is kiszolgálják étellel vagy mosással, ha kéri, nem vizsgálják a jogosultságot. Együttműködnek az Útcáról Lakásba Egyesülettel is, segítenek bérlakásokba juttatni a már jövedelemmel rendelkező, önfenntartásra képes embereket. Ők, sajnos, nem sokan vannak, kevés a sikertörténet – ez az egyik oka annak, hogy nagy a kiegészítő veszélye a területen dolgozók között. Az összetartó csapat tartja bennük a lelket, ahogy Heni mondja: „mindennél többet ér nekünk a közeg, amelyben dolgozunk”. Van olyan kolléga, aki Szombathelyről jár be tömbösített beosztásban dolgozni. Heni nagyon büszke az eddig elért eredményeire, például az „Év kerületi szociális munkása” díjára, amit 2019-ben kapott, ahogy édesanyjára, illetve három lánytestvérére is, akik közül ketten szintén segítő szakmában, ápolónőként tevékenykednek. És hogy mi kapcsolja ki, ha felszabadul a másokért végzett áldozatos szolgálat alól? Bár a szabadnapjain is sokszor megtalálja a munka, néhány kellemes óra egy fürdőben kellőképpen feltölti, hogy utána újra továbbadhassa energiáit azoknak, akiknek immár húsz éve önszántából teszi.